

בס"ד ג' תמוז ה'תשע"ו
הדלקת נרות - 19:31
צאת השבת - 20:22
רבנו תם - 21:17
שעון קיץ - לפי הלוח המדויק של "אור החיים"

שנה שש עשרה - עלון מס' 824
@ בשבת זו, ג' בתמוז, יום פטירת רבי מנחם מנדל שניאורסון האדמו"ר מחב"ד.
@ ביום ראשון, ד' בתמוז, פטירת רבינו תם. (ר' יעקב מרומזוג).
@ ביום שלישי בערב מתחילין "ברכת הלבנה".

אברהם יגל

לע"נ בבאי מוסאי בן אברהם ז"ל
לרפואת ולהצלחת כל עם ישראל.

כפטידין: "ויפתח הגלעד" (שופטים יא')

פרשת חוקת

בדוק ומנוסה - סגולה להשתתף בסעודה ובעיית בניהפ"ג "אוהל-מועד" השיעור בלויין יחל ב- 21:30

מלניני הפרשה:

- ← פרה אדומה - הכהן מטהר את הטמאים.
- ← דינים שונים באשר לטומאת המת.
- ← מות מרים - חוסר מים לבני ישראל.
- ← ה' אומר למשה לדבר אל הסלע, ולהוציא מים.
- ← משה "חוטא" ומכה בסלע ולא מדבר אליו.
- ← תאור מיוחד לאופן פטירת אהרון הכהן.
- ← נקש הנחושת. (כל הנשוד ראה אותו וחי).
- ☞ "זאת חקת התורה אשר ציה ה'... לאמר"
- "צוה" = בגמטריה 101, אם רוצה אתה שתחקק בד התורה, תלמד 101 פעמים, "לאמר" לא-מר כלומר, לא במרידות, אלא בחשק ובנעימות. (תורת הפרשה)
- ☞ "ויקחו אכ"ך..."

אומרים חז"ל, מי שמשים עצמו כמדבר דהיינו הפקר, שהוא מוותר על הבלי העולם-הזה, ומוותר לכולם בלי קפידא, לו תהיה התורה למתנה. וכן "וממדבר מתנה" אם אחד נותן לך מתנה, עליך לבדוק אם זה כשר כמדבר - שאין בזה חשש גזילה. ☞ "לא העבור בי פן בחרב אצא לקראתך" (כי י"ח) למה נאמר פן, והלוא מן הדין היה הכתוב צריך לומר: פן בחרב אצא לקראתך? אלא כך אמר מלך אדום: אמנם נכון הדבר שלעת עתה לא אפסיד מאומה אם אתן לכם לעבור את ארצי, אולם "פן בחרב אצא לקראתך" - אולי יארע אי פעם ואצטרך לצאת נגדכם בחרב למלחמה. לכן איני רוצה שתעברו כעת בארצי ותראו אגב כך את כל מוצאי ומבואיה ותלמדו להכיר את מערכת ביצוריה. (שפת אמת)

☞ "קב"ה אמר למשה רק אליך אני מגלה טעמה של פרה אדומה, ולא לאחר, רמז מהכתוב "ולקחו לטמא מעפר שריפת החטאת" ר"ת למשה. שלמה המלך חשב, שגם הוא נכלל בזה, כי גם שמו מרומז בר"ת זו שלמה, "ולקחו לטמא מעפר שריפת החטאת" אמרו לו שצריך להיות הר"ת בצורה ישרה, וזה מרומז בקהלת "יושר דברי אמת" ☞ "ויכל כלי פתוח אשר אין צמיד פתיל עליו, טמא הוא"

☞ "שמעו נא המורים" (כי י"ז) לשון יווני שוטים, מורים את מוריהם. (רש"י) מה ראה רש"י לכלול שני פירושים: "מורים" גם שוטים וגם מורים את מוריהם? לפי שנאמר: "ראית איש חכם בעיניו תקוה לכסיל ממנו" (משלי). מי שמבקש להורות לרבו הרי חכם הוא בעיניו מכל האדם, וממילא גרוע הוא מכסיל. נמצא ששני הפירושים אינם אלא אחד, אין לך שוטים יותר גדולים מן המורים את מוריהם. (האדמו"ר ראי"ם מגור) ☞ "קח את המטה... ודברתם אל הסלע" (כי ח) אמר לו הקב"ה בני מתים בצמא ואתם יושבים ומתאבלים על הזקנה (מרים). (ילקוט) משה רבנו הלוא היה שרוי אז באבלות אחרי מרים אחותו ובימי אבלות אסור ללמוד תורה, לפיכך נמנע מלדבר אל הסלע. אמר לו הקב"ה: בני מתים בצמא ואתה יושב ומתאבל? הלוא צורך הרבים הוא ויש בזה משום סכנת נפשות, מותר לך איפוא ללמוד תורה אפילו בימי אבלות. (מלא העומר)

פירוש, כלי חרס אם לא סגור היטב טמא הוא, מפני שנכנס הטומאה לאוירו. בעלי-מוסר אומרים "כל כלי פתוח", מי שיש לו פה פתוח ומדבר דיבורים האסורים, טמא הוא סימן טומאה יש בו. ☞ "ואזיב ושיני תולעת" (י"ט ו')

מספרים על פילוסוף אחר שאמר, שלפיכך יכולים בני-אדם לשלוט על הבהמות, שכן אם יש לנו הזכות לאכול את בשרן הרי ודאי שזכאים אנו לשלוט עליהן בחייהן. אמר לו חכם אחר: אם-כן הרי צריכות התולעים לשלוט על האדם, שכן אחרי מותו הן אוכלות את בשרו. לפיכך אומר הכתוב, שיקח הטמא אזור המרמז על שפלות - "ישפיל עצמו כאזוב" - כי עליו לזכור ש"יושני תולעת" - שהוא השני לתולעת, כלומר שהתולעת קודמת לו, כיון שהיא אוכלת אותו, ובמה איפוא יוכל להתגאות.

פינת הנ"בים והפחגמים
בְּנֶפֶשׁ חֲפָצָה = בְּרָצוֹן רַב.
דוגמה: מתנדבֵי יחידת התנועה המְשֻׁטְרֶתִית מְמַלְאִים אֶת תַּפְקִידִם בְּנֶפֶשׁ חֲפָצָה בְּכָל עֵת וּבְכָל שָׁעָה.
מקור: וְעַבְדְּהוּ בְּלֵב שְׁלֵם וּבְנֶפֶשׁ חֲפָצָה [דְּבָרֵי הַיָּמִים א כח ט].

הסינו מכשל מדוד עמי! העלון טעון גניזה. אין לעיין בעלון בשעת התפילה וקריאת התורה. במקום שיש עירוב, יש לטלטל ע"י קטן. ניתן להוריד את העלון באתרים הדתיים "לדעת" ו-"חידוש": <http://www.hidush.co.il/> <http://ladaat.info/>

מדוע חזקיה מנפץ את נחשי הנחושת של משה?
 "עשה לך שרף" אמר ה' למשה, "ושם אותו על נס והיה כל הנשוד, וראה אותו וחי."
 אמרו רבותינו זכרונם לברכה: וכי נחש ממית או נחש מחיה? האם היו לנחש כוחות מיוחדים שבזכותם באה רפואה לעם? הלא הרפואה באה מאת ה' בלבד!
 אלא שהנחש, שהיה מוצב על מוט גבוה, גרם לעם לשאת את עיניהם למעלה, אל אביהם שבשמיים. כשהם היו מביטים אל על ומשעבדים את ליבם לאביהם שבשמיים, הם היו מתרפאים; ואם לא, הייתה המחלה מתפשטת והורגת אותם.
 בספר מלכים מוזכר חזקיה שבמסגרת השמדת הפולחנים הוא משמיד גם את נחש הנחושת שעשה משה.
 ברור שמדובר בסמל ולא הנחש מרפא אבל במהלך השנים אנשים התחילו לסגוד לפחץ הזה כמו אלוה ממש ולכן קם חזקיה ובאומץ רב מנפץ אותו לרסיסים ומעניק לו את השם "נחושתן".
 הנחש הפך להיות סמלם של ארגוני רפואה רבים. חשוב כי נזכור כאשר אנו הולכים לרופא, הוא רק שליח של בורא העולם להביא מזון לכל חולי, אך רק בורא העולם הוא זה שבידו נתונים מפתחות הבריאות.

"בניד בשחילי זחלים" - חינוך
חינוך בחופש הגדול
 חינוך בחופש בשלבים מאפשר להורים לתת לנער חופש תנועה מספק בשיגרה, מבלי לוותר על ההשגחה וההתערבות המעשית כאשר הדבר נדרש. באופן זה ניתן לשמור על מערכת יחסים תקינה ובריאה גם בגיל ההתבגרות, ולאפשר לנער לגבש את זהותו, ללא עימות חריף מידי עם ההורים.
הגברת עירנות - במידה שאנחנו מרגישים שיש שינוי כלשהו בהתנהגותו של הנער, או שמשוה מעורר בנו סימן שאלה לגבי מה שעובר עליו, חשוב מאוד שלא להתעלם מכך, אלא לברר מה עובר על הנער. ניתן לעשות זאת על ידי שיחה ישירה ושאלה על מה שמטריד אותנו, או על ידי שיחה עם המחנך או אדם אחר שקשור לנער.
התערבות ממשית - רק במידה שאנחנו מבררים ומזהים שאכן ישנה התנהגות סיכון מסוימת, אנחנו פועלים באופן מעשי. בשלב זה הפעולה הכרחית, ולכן גם אם הנער מתנגד באופן נחרץ להתערבות שלנו, אין לקבל את בקשתו.

שיעור התורה הגדול בתבל
 ארגון "אברהם יגל" משרד בלוויין בכל מוצאי שבת את שיעורו של הראשון לציון הרח"ג יצחק יוסף שליט"א בבית הכנסת "אוהל מועד" בשעה 21:30 השיעור יוקרן על גבי מסך ענק. בע"ה תתקיים סעודה רביעית, בחסות "בית הלחם"

ברכה והצלחה
 לייני ובור-הדהס שחר לרפואת והצלחת כל משפחתם. שיזכו בפרנסה טובה, אושר ושלווה לשנים רבות. ליבם לטובה ולברכה שיררו נחת ושלווה מיוצאי חלציהם.

ברכה והצלחה
 לאי"ציק ויפה אהר"זי לרפואת והצלחת כל משפחתם. שיזכו בפרנסה טובה, אושר שלווה. זיווגים הגונים לילדיהם וירונו נחת מכל יוצאי חלציהם.

ברכה והצלחה
 למשפחת הקשורי הי"ן על הסייע לזיכוי הרבים לרפואת והצלחת כל ילדיהם ומשפחתם. שיזכו בפרנסה טובה, אושר שלווה. יתגשמו כל משאלות ליבם לטובה ולברכה וירונו נחת מכל יוצאי חלציהם. להבדיל לעיני יעקב בן ברוך

ברכה והצלחה
 לכלוי ואסתר דויד לרפואת והצלחת כל ילדיהם ומשפחתם. שיזכו בפרנסה טובה, אושר שלווה. יתגשמו משאלות ליבם לטובה וירונו נחת מיוצאי חלציהם.

ברכה והצלחה
 לדידנו מזכה הרבים מרדכי ואסתר ישראלי לרפואת והצלחת כל משפחתם. שיזכו בפרנסה טובה, אושר ושלווה. יתגשמו כל משאלות ליבם לטובה. והצלחה בכל ובלימודים ליוסף-דן

מרכה והצלחה
 לבני ואביגיל יעקובי על הסייע לזיכוי הרבים, שיתברכו ברפואה שלימה, אושר ופרנסה טובה. שיתמלאו משאלות ליבם לטובה ובכל מילי דמיטב, שיזכו לשנים רבות. להבדיל לעיני ג' בן שמחה ז"ל

רפואה שלימה
 לעיני ואביגיל יעקובי על הסייע לזיכוי הרבים, שיתברכו ברפואה שלימה, אושר ופרנסה טובה. שיתמלאו משאלות ליבם לטובה ובכל מילי דמיטב, שיזכו לשנים רבות. להבדיל לעיני ג' בן שמחה ז"ל

לע"נ הצנוע והענו
תומר בן הומה ז"ל
 יהי רצון שימליץ טוב בעד כל משפחתו

למשפחת יעקובי היקרה
 משתתפים בצערכם בפטירת האם הצנועה והענוה **חנה** (פאניה) בת אסתר ז"ל שלא תדעו עוד צער

ברכה והצלחה
 לדידנו מזכה הרבים **פנחס ורחל דבשי** לרפואת והצלחת כל משפחתם. שיזכו בפרנסה טובה, אושר ושלווה. יתגשמו כל משאלות ליבם לטובה וירונו נחת ושלווה מכל יוצאי חלציהם.

ברכה והצלחה
 לייני ובור-הדהס שחר לרפואת והצלחת כל משפחתם. שיזכו בפרנסה טובה, אושר ושלווה לשנים רבות. ליבם לטובה ולברכה שיררו נחת ושלווה מיוצאי חלציהם.

שבת שלום זמבודק

בריאות והחלמה איתנה :		לעילוי נשמות :	
שלמה לארי בן מרים הי"ן משה נאמן בן מרים הי"ן אברהם נאמן בן מרים הי"ן מרדכי עמרני בן רבקה הי"ן ישראל פריג' רפאל בן מרים הי"ן יצחק-חי כהן ז"ה בן פרידה הי"ן באבאי באבאי בן מורורי הי"ן לירן מלכה בן ריטה ועמרם הי"ן	שאל-אליהו כהן בן מזל הי"ן רחל מוסאי בת ביבי ומרדכי הי"ן שרה ביבי לארי בת רבקה מנב"ת לאה בלקר בת מרסל מנב"ת סיגלית כלימי בת דינה מנב"ת רזיה סינדיני בת חוה מנב"ת בן יהושע ניקי ניסים הי"ן זהבה אפרת בת מרים מנב"ת	הרה"ג יוסף-מייכל אברגיל בן רינה ז"ל לוי לוי בן דוד ורבי ז"ל חיים חייק'ה טחלוב בן שירין ז"ל גואל רחמני בן שרה ז"ל יוסף דוקרקר בן רחל ומשה ז"ל איטו אבוטבול בת שמחה ז"ל שרה מוסאי בת שרונה ז"ל ויקטוריה בן-זקן בת טובה ז"ל	משה גמזו בן שרה ז"ל שרה בכורי בת חוה ז"ל גולשן באבאי בת מרים ז"ל מרים יתח בת תנה ז"ל מרים ועלני בת גולשן ז"ל רינה עדיקה בת חסינה ז"ל גילה הירש בת רחל ז"ל רבקה אביבה בת יקוט ז"ל
מרבית מוסאי בן אברהם וזלכיה ז"ל	מרדכי לארי ז"ל בן שלמה ושרה שיחיו		

”אל תקרי הליכות אלא הלכות”

ברכת הזופלים, בקלאווה, עוגות גבינה, בורקס
הבקלאווה, היא עוגה, שעושים מעלי בצק דקיקים, וביניהם מניחים מיני אגוזים ותבלינים וסוכר ודבש וכדומה, ומבחינה כמותית, רוב עוגת הבקלאווה מורכבת ממיני האגוזים שיש בה, ולא מן הבצק, שהוא מועט מאד ומלא בחללי אויר. וכן וופלים, הם עלי בצק אפויים, שמרחו ביניהם ממרח שוקולד או לימון וכדומה. והשאלה היא, איזו ברכה ראשונה יש לברך על מאכלים כאלה, ואיזו ברכה אחרונה יש לברך עליהם.

עיקר וטפל – תערובת עם מין דגן

כאשר מאכל עשוי מכמה מיני מאכל שברכותיהם שונות, יש לברך עליו כפי ברכת המאכל העיקרי שבתוכו. ולפיכך כתבנו שכאשר אוכל אדם עלי גפן הממולאים אורז, עליו לברך עליהם ברכת ”בורא מיני מזונות”, מפני שהאורז הוא עיקר המאכל, ולא העלים העוטפים אותו, שהם טפלים לאורז. אך כל זה דוקא במאכל שמעורבים בו סתם שני מינים. אבל כאשר מעורב במאכל ”מין דגן”, כגון קמח או פירורי לחם, אז לעולם ברכת אותו המאכל היא כברכת מין הדגן, משום שישנה חשיבות רבה לחמשת מיני דגן, המשפיעים את הלב, עד שראוי לעשות מהם לחם, ולעולם הם נחשבים לעיקר המאכל.

ברכת הבקלאווה והופלים

לאור האמור נלמד, כי עלי בצק דקים הממולאים באגוזים (בקלאווה), אף על פי שהאגוזים עם עיקר המאכל, מכל מקום מאחר ועלי הבצק עשויים מין דגן, יש לברך עליהם ברכת מזונות, ולא ברכת בורא פרי העץ. וכן הדין לגבי בורקס גבינה או תפוח אדמה וכדומה. וכמו כן עלי וופל, שמרוח ביניהם ממרח שוקולד או לימון וכדומה, ברכתם היא מזונות, בלי שום ספק, מאחר והעלים נותנים טעם רב בוופל כפי שידוע.

ברכת עוגת גבינה

כמו כן עוגת גבינה, שיש בתוכה מעט קמח, והקמח בא על מנת לתת בה טעם טוב, הרי ברכתה ”בורא מיני מזונות”, אפילו אם הוא מועט באופן יחסי לגבינה ולשאר המרכיבים.

כאשר הקמח לא בא לתת טעם

אך חובה עלינו לחזור ולהבהיר, שמין דגן נחשב תמיד לעיקר המאכל, הדבר תלוי בתנאי אחד, והוא, שמין הדגן ”נותן טעם” במאכל, אבל אם מין הדגן לא בא אלא כדי ”להעמיד” ולייצב את המאכל, או לדבק בין חלקי המאכל, אז אין הוא נחשב לעיקר, ויש לברך על המאכל את הברכה הראויה לו.

ודין זה נתבאר בגמרא במסכת ברכות (לו:), שכל שעירב את הקמח במאכל רק על מנת לדבקו, אינו מברך עליו בורא מיני מזונות. וכן פסק מרן השלחן ערוך (סימן רח’).

ומן האמור אנו למדים לענין עוגות העשויות ביצים ושמן וסוכר וכיוצא בזה, ומעריבים בעיסת העוגה מעט מאד קמח (למשל כף אחת לכל העוגה), שלא על מנת לתת טעם, אלא בכדי שהעוגה ”תתפס” ותעמוד היטב. הרי שברכת העוגה היא ”שהכל נהיה בדברו”, מפני שהסוכר והביצים הם עיקר בתוכה, והקמח לא בא אלא לדבק בלבד, ועל כן הוא אינו יכול להחשב עיקר המאכל.

וכן הדין לגבי ”נשיקות” ”קצפיות” של סוכר, שאף על פי שלעתים מעריבים בהן מעט קמח, מכל מקום ברכתן ”שהכל נהיה בדברו”. וכן פסק רבינו הרמב”ם (בפרק ג מהלכות ברכות), שכל שנתנו את מין הדגן בתערובת על מנת לדבק את המאכל, אין לברך עליו בורא מיני מזונות. והוסיף עוד, שהוא הדין אם נתן את מין הדגן בתערובת על מנת לתת בה ריח או צבע, שכל שאין מין הדגן בא על מנת לתת טעם, אין הוא נחשב לעיקר המאכל, ואין לברך עליו בורא מיני מזונות.

בזח הדיבור – פרשת חוקת

”וכבס האוסף את אפר הפרה את בגדיו וטמא עד הערב והיתה לבני ישראל ולגר הגר בתוכם לחקת עולם”. ”וכבס האוסף את אפר”=”ס”ת תספר זהו האוסף בעינינו מה שראה ומספר לאחרים, וחסרון הוא לו. והאחר החכם לב יאסוף מצוות גם בגדר האוסף תורה ומצוות ומעשים טובים. ומהו שנאמר ”בתוכם” אותיות **בכמות** של לשון הרע ורכילות מנבזו את המכסה של דיבור שקיבל מהשמיים. בידוע שיש תקציב לדיבור ונותר בחוסר כל, אז גם נגמר תפקידו בעולם ונדרש לעלות לתת דין וחשבון. לא כך בדברי תורה שכלל שיהגה בדברי תורה יאריך ימיו ושנותיו בנעימים וכל אות היא כנגד תרי”ג מצוות לכן **חקת** אותיות **תקח צידה לדרך**. נאמר ”**לחקת**” עולם דהיינו ”**לקחת**” עולם. ”הפרה את בגדיו” ר”ת **הבא** שלם וטמא עד הערב דהיינו שלא זכה לעשות תשובה, כל עוד אור הנר שולט בחייו ויכול לתקן. **עד הערב והיתה לבני**=ר”ת **עולה** עימו הכל לבית דין של מעלה. ”**ולגר**” אותיות **רוגל** בפסוק לא תלך רכיל בעמך אומר רש”י במקום שיש אותיות מתחלפות כגון רוגל רוכל. ועוד **רוגל** אותיות **גורל** דהיינו פיו של האדם קובע את גורלו בחייו. האסף את אפר הפרה=”ס”ת **תפרה** איזה סיפור על חברתה. ומהו **הפרה** אותיות **פה הר** של מילים. ידוע המאמר תבוא אם ותקנח את צואת בנה. לומדים מפה שאדם שמדבר לשון הרע ורכילות וקללות וניבולי פה זה יותר גרוע מצואה, לכן באה פרה אדומה לטהר את הטמאים. ”זאת התורה אדם כי ימות באוהל כל הבא אל האוהל וכל אשר באהל יטמא שבעת ימים”, בא הפסוק לעורר את האדם ולכוונו לדרך חיים שהיא דרך התורה והקדושה. ומהו אדם כי ימות? ביום הדין שיחשוב האדם על סופו ולא ייתפס ביום הדין בקלקלתו. כי ימות באהל כל הבא אל האוהל **יבנה** האדם, ”וכל אשר באהל יטמא שבעת ימים”, אלו ימי השבעה לאחר פטירת האדם. שבעת ימים=”ס”ת **מות** נאמר ברישא אדם כי ימות באהל דהיינו באוהלה של תורה ויתעסק בה יומם ולילה ולא יהיה עצל מללמוד, ובסיפא נאמר וכל אשר באהל, דהיינו רחוק מתורה וקדושה. **אשר**=ר”ת **אכילה, שתיה, רחיצה** של תענוג. כך לא זוכים לעולם הבא מתוך תענוגות העולם הזה, אלא רק כמאמר המשנה בפרקי אבות: ”פת במלח תאכל ומים במשורה תשתה ועל הארץ תישן” וכך זוכים ומזככים את הנשמה שבאה טהורה וכך עתידה לחזור. ”ולא היה מים לעדה” דהיינו ואין מים אלא תורה. רע זהו הגיהנם, כמאמר הפסוק שאין בו לא מקום זרע ותאנה וגפן ורמון ומים אין לשתות, דהיינו גם למעלה בעולם האמת אין לי תורה ומצוות וזכויות כי לא למדתי ולא דאגתי לזכויות. ”ומים אין לשתות” **אין** אותיות **אני** דהיינו האשמה בי ולא באף אחד אחר והכל תלוי באדם באיזה חלק של העין בוחר הוא להסתכל בשחור או בלבן. וזוכה שהמבט שלנו יבוא מהנשמה שהיא טהורה. (מעבדכם הנאמן א.ש.)

" ואבותינו סיפרו לנו "

והבינו כי אין להם מה לעשות במקום כזה והשלימו עם ההחלטה באהבה. הם ארזו את החפצים וחזרו לביתם. "באותו לילה, סיפרתי זאת לר' דוד אבוחצירא שליט"א, ממשיך הרב זאיד, "ור' דוד התפעל כל כך ואמר: 'ה' יחזיר להם על כך פי שלושה בעזרת ה'". מיהרתי להתקשר לאב המשפחה ולספר לו על הבטחתו של ר' דוד. האב שמח ובישר זאת למשפחתו, שעמדו בניסיון בגבורה. לאחר חודש ימים, מתקשר אליי האב ומספר לי: "הרב זאיד, אתה לא תאמין!". "מה קרה?!", שאלתי. "לפני כארבע שנים נגנב לי הרכב וחברת הביטוח טענה, כי היא לא תשלם על כך, מפני שבדיוק ביום הגניבה נגמר לי הביטוח. אני טענתי, שהם טועים מפני שהביטוח נגמר ביום למחרת, אך מאז לא קיבלתי דבר. והנה, היום הם מתקשרים אליי ומספרים לי, כי אכן היתה להם טעות, הם התנצלו והעבירו לחשבוני סכום של 36,621 ₪. הברכה של ר' דוד אבוחצירא ממש התקיימה!". שמחתי מאד לשמוע על כך, אך אז המשיך האב ואמר: "אבל ר' דוד הבטיח שאקבל פי שלושה, אם כן, הייתי אמור לקבל רק 36,000 ₪, מדוע קיבלתי עוד 621 נוספים?!", נדהמתי משאלתו, אך אמרתי לו, שיחשב גם כמה עלה הדלק הלוך חזור וכמה הוצאות הוציא בדרך על הקניות, כי בוודאי ה' מחזיר על מסירות נפש עד לשקל האחרון. הוא הוציא את חשבון ההוצאות ונדהם לגלות: 300 ₪ הוצאתי על הדלק ו- 320 ₪ נוספים הוצאתי על קניות בסופר בדרך לבית מלון.

"מדהים, יחד זה יוצא 620 אבל עדיין", הוא המשיך לשאול, "אם כך הייתי צריך לקבל החזר משמיים של 36,620 ₪ מחברת הביטוח, ומדוע קיבלתי עוד שקל נוסף?!", חייכתי ואמרתי לו, שינסה להיזכר אולי קנה עוד משהו קטן בשקל בדרך לבית המלון. הוא חשב קמעא ונתקפה נשמתו: "נכון, זה מדהים! טרם נסיעתנו למלון, קניתי לבני מסטיק, שעלה שקל, בחנות ליד ביתי". התפעלתי אף אני מההשגחה ואמרתי: "ראה כיצד בורא העולם לא נשאר חייב ומשלם שר, למי שמוסר נפש עבורו".

"זאת חוקת התורה"

תוקפה של כל 'חוקה' הוא לנצח, 'לעולם'. מתוך 28 מופעים של המילה 'חוקת' בתורה (וכולם בספרי שמות, ויקרא, במדבר), 21 מהם באים בצמד המילים 'חוקת עולם' (המופיע הראשון בשמות יב, יד, והאחרון במדבר יט, כא). 7 המופעים האחרים הם: חוקת הפסח (3 מופעים: שמות יב, מג; במדבר ט, יב; ט, יד), חוקת משפט (2 מופעים: במדבר כז, יא; לה, כט), זאת חוקת התורה (2 מופעים: במדבר יט, ב; לא, כא). 'חוקה' אינה מציינת חוקים אשר אין להם הסבר, אלא חוקים שתקפותם לנצח, 'חוקת עולם'.

"והיתה ליעדת בני ישראל למשמרת, למי זידה"

אפר הפרה האדומה אמור להישמר ('למשמרת') ולשמר את בני ישראל לנצח, ולא יהיה צורך בעתיד להקריב שוב פרה אדומה.

"הבן הסלע הזה יוציא לכם מים"

יש לקיים את דבר ה' בנאמנות ולגרום בכך לקידוש ה'. משה ואהרן הציגו את עניין הוצאת המים מהסלע, לא כשליחות מאת ה', אלא כמעשה שבא מכוחם ('נוציא לכם מים'). ה' קובל על מעשיהם, בכך שלא קדשו את שמו: 'להקדישני לעיני בני ישראל' (וייב).

לפנינו מעשה אמיתי מפעים ומרתק, שסיפר הרב חיים זאיד שליט"א שיאלפנו מוסר כמה ה' מחזיר טובה ומידה כנגד מידה למוסרים נפש עבורו:

"המעשה המדהים אירע במעונה של משפחה חרדית בשכונת 'קריית הרצוג' שבבני ברק. אותה משפחה, כמו משפחות רבות, תיכננה מספר חודשים טרם הגיע הקיץ, יציאה לנופש בבית מלון. אבי המשפחה שהיה אדם ירא שמיים המקפיד על קלה כבחמורה, בירר על מספר מלונות בארץ ובדק שהם אכן מתאימים לרוח משפחתו. לאחר מספר בירורים, סגר האב עם אחד מבתי המלון, שהיה מיועד אף לציבור החרדי, הכולל הפרדה מלאה וצניעות בשעות פעילות הבריכות, אוכל כשר בכשרות מהודרת ואווירה רוחנית טובה, בה תוכל המשפחה גם לנפוש ולהחליף כוחות, וגם לשמור על קדושת הילדים והמשפחה. העסקה נסגרה והאב שילם בכרטיס אשראי עבור ארבעה ימי נופש לכל משפחתו 12,000 ₪. חופשת הקיץ החלה ותאריך הנופש הגיע. כולם כמו מוקדם עם שחר בהתלהבות, הכניסו את התיקים והמזוודות והחלו בנסיעה לחופשה. ההתרגשות הייתה רבה, ולאחר מספר שעות של נסיעה הם הגיעו אל היעד. המזוודות הורדו מהרכב, והם שעטו בשמחה אל לובי בית המלון. בעודם ממתניים בלובי לקבלת מפתחות החדרים, רואה האב אל מול עיניו מראות של חוסר צניעות. הוא ניגש למנהל ושואל: "סליחה, הלא אמרתם, שזה נופש לציבור החרדי?!", המנהל התנצל וסיפר, שאמש בשעת לילה הגיעה משפחה שנתקעה ללא מלון, אך אל דאגה, עוד היום הם ישובו לביתם.

"טוב, אם הם עוזבים הערב, אני מוכן להתפשר", אמר האב שדאג לקדושתם וחינוכם של עולליו הרכים. הם עולים במעלית בהתלהבות, נכנסים לחדרים הממוזגים ורצים למרפסת לצפות בנוף. "אבא, בוא תראה את הבריכה איזו גדולה", אומר אחד הילדים. האב מגיע למרפסת ומדעזע שוב ממראה עיניו. הבריכה אומנם ניתנת בשעות נפרדות לגברים ולנשים, אך כל אנשי המלון יכולים לצפות בנעשה בתוכה בכל רגע נתון! הוא לא יכל לחשוב שילדיו יטמאו את עיניהם וליבם.

אך זה לא הסוף, כשירדה המשפחה לחדר האוכל, היא מגלה שהאוכל לא בכשרות שהובטחה להם. לבסוף נתברר, כי הנופש בבית המלון היה מיועד לחרדים, אך כיוון שהמלון לא מילא את מכסת האנשים שרצה, פתח הוא את שערי לציבור הרחב. האב לא ידע את נפשו. "הוא צלצל אליי מיד", ממשיך הרב חיים זאיד, "ושאל מה לעשות?!" השבתי לו, כי זהו ניסיון קשה, אך וודאי מן הראוי לעזוב את בית המלון". האב הוסיף להסביר לי את התלבטותו, שהרי אם יעזוב הוא את הנופש, הוא מאבד את כל ה- 12,000 ₪ ששילם כבר ללא קבלת החזר. אמרתי לו, כי אני בדיוק בדרך לנהריה, אל הצדיק ר' דוד אבוחצירא שליט"א ואספר לרב על כך. אך אמרתי לו, כי יש לו ניסיון גדול ואם יעשה מסירות נפש לכבוד ה', ודאי לא יפסיד. האב, שהיה ירא שמיים וידע לחשב את ההפסדים מול ה'רווחים' מהנופש, החליט, כי הוא מוכן לוותר על כל הכסף שהשקיע ובלבד שילדיו ומשפחתו ישמרו על קדושת וטהרת נפשם. הוא כינס את בני המשפחה והסביר להם בנחת את הבעיות הרבות בבית המלון הזה, וכי אין להי נחת רוח מנופש שכזה. לבני המשפחה, ובפרט לילדים הרכים, היה קשה מאד עם הבשורה, אך אף הם שקיבלו חינוך בקדושה מאביהם,